

Vanaf 2018: bestrijden van ibr en beheersen van bvd

Na een lang voortraject start Nederland begin volgend jaar met een verplichte bestrijding van ibr. De verantwoordelijkheid voor de beheersing van bvd blijft voorlopig volledig bij de sector liggen.

TEKST WICHERT KOOPMAN

Staatssecretaris Van Dam bereidt de komende maanden een Algemene Maatregel van Bestuur voor om de bestrijding van ibr te regelen. Vanaf het moment dat de wetgeving van kracht is en goedgekeurd door de Europese Unie kan Nederland de officiële artikel 9-status voor ibr aanvragen. Deze garandeert handelspartners dat de bestrijding van de ziekte wettelijk is geregeld en zorgt ervoor dat maatregelen kunnen worden genomen om insleep te voorkomen. Hierdoor wordt ook de export van levend vee naar landen met een vergelijkbare of hogere status eenvoudiger. Onder andere België en Luxemburg hebben de artikel 9-status. Duitsland, Denemarken en Zweden hebben de artikel 10-status, wat wil zeggen dat de landen officieel vrij zijn.

Na België start ook Nederland met ibr-bestrijding

Bestrijding zelf betalen

De details van het ibr-bestrijdingsprogramma moeten nog worden ingevuld, maar zeker is dat vaccineren van

dieren op bedrijven met een onbekende status verplicht wordt. Op dit moment is van tien procent van de Nederlandse vleesveebedrijven de ibr-status bekend. Dat wil zeggen dat ze gecertificeerd ibr-vrij zijn of via bepalingen aan de slachtlijn de status ibr onverdacht hebben ontvangen. Voor deze bedrijven geldt dat ze worden vrijgesteld van de plicht om te vaccineren, mits ze hun status bewaken of verhogen.

Binnen de wetgeving zal een regeling worden opgenomen voor gewetensbezwaarden. Naar passende oplossingen voor specifieke gevallen, zoals kleine bedrijven en natuurgrazers, wordt nog gekeken. Een vrijstelling van de vaccinatieplicht geldt in ieder geval ook voor vleeskalverbedrijven waar ibr nauwelijks een rol speelt. De Stichting Brancheorganisatie Kalversector (SBK) heeft niettemin toegezegd dat de sector alleen nog ibr-vrije kalveren of gevaccineerde dieren zal gaan importeren.

Nederland kan met dit programma over ongeveer acht jaar (één generatie koeien) ibr-vrij zijn. De kosten voor de bestrijding worden voor de vleesveehouderij geschat op ongeveer 1,5 miljoen euro in het eerste jaar, aflopend naar 0,4 miljoen euro in het achtste jaar. De sector zal dit bedrag grotendeels zelf op moeten brengen.

Roodvlees zwakke schakel

De stuurgroep 'Voorbereiding nationale aanpak ibr- en bvd-bestrijding' heeft zich ook gebogen over bvd. In België wordt deze ziekte al verplicht bestreden op basis van wetgeving van de nationale overheid. 'We hadden dit ook hier wettelijk willen regelen. Maar de staatssecretaris heeft aangegeven dat dit nog niet mogelijk is vanwege het ontbreken van een officiële Europese status voor bvd', geeft Toon van Hoof, voorzitter van de stuurgroep, aan. Dit betekent dat de verantwoordelijkheid voor de bestrijding van de ziekte in Nederland volledig op het bordje van de sectoren ligt.

Zuivelondernemingen hebben laten weten dat ze de aanpak van bvd in de melkveehouderij gaan regelen via de leveringsvoorwaarden. De kalversector, die zelf ook schade ondervindt van bvd, zal vanaf 2020 geen binnenlandse kalveren met een onbekende bvd-status meer accepteren en dieren gaan testen als ze worden geïmporteerd uit landen die niet vrij zijn van bvd.

Zwakke schakel in de bestrijding is op dit moment de roodvleessector. Hier bestaat geen sluitend kwaliteitssysteem waarbinnen bvd kan worden aangepakt. 'Maar we zullen er alles aan doen om ook deze veehouders te stimuleren om mee te doen', aldus Van Hoof. De vleesveestamboeken hebben al aangekondigd op termijn alleen nog maar ibr- en bvd-vrije keuringen te organiseren. Vijf procent van de Nederlandse vleesveehouders werkt op dit moment actief aan de beheersing van bvd. |

